

Ἡπειρωτικὰ τοπία. — Πλησίον τοῦ Δελβίνου

ΑΠΟ ΤΑΣ ΝΕΑΣ ΧΩΡΑΣ

ΤΟ ΔΕΛΒΙΝΟΝ

Ἡ ἐπαρχία Δελβίνου, κατέχουσα ὅλον σχεδόν τὸν χώρον τῆς ἀρχαίας Χαονίας, ἀποτελεῖ ἐν τῶν πέντε τμημάτων τῆς Διοικήσεως Ἀργυροκάστρου, τῆς ὁποίας τὰ λοιπὰ 4 εἶνε τὸ *Τεπελένι*, ἡ *Προμετιή*, τὸ *Ἀργυροκάστρον* καὶ ἡ *Παγωνιανή*. Ἐκτείνεται δὲ κατὰ θάλασσαν μὲν ἀπὸ Βουθρωτοῦ μέχρις Ἀκροκεραυνείων, μεσογείως δὲ περιλαμβάνει συμπλέγματα χωρίων ἀπ' ἀλλήλων χωρίζόμενα δι' ὄρεων, ποταμῶν καὶ κοιλάδων (Μασχολοῦρι, Προγγί, Ἀθαρίτσα, Παλιουλή, Βέργιον, Καλιάσα, Ἄνω καὶ Κάτω Δρόβιανη, Μουζίνα, Λεινίτσα, Νίβιτσα, Ἅγιος Βασίλειος, κλπ.) Ἄλλοτε ἀπετέλει ἰδίαν ἐπισκοπικὴν περιφέρειαν, ἧς ἔδρα ἦτο ἡ Χειμάρρα. Ἦδη ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως.

Σύγκειται ἐκ 4 διακεκριμένων μερῶν: α) τοῦ Κορβελασίου ἢ Διαποχωρίου, περιλαμβάνοντος 14 ὄρεινὰ χωρία, ὧν οἱ κάτοικοι, ἄλλοτε χριστιανοὶ βίᾳ ἐπὶ Ἀλῆ Πασᾶ ἐξισλαμισθέντες, ἔχουν τὰ ἦθη ἄξεστα, ἀσχολοῦνται εἰς τὸν ποιμενικὸν βίον, μετατρέπομενον συνήθως εἰς ληστρικόν, εἶνε δὲ πνευματώδεις, ὑπερήφανοι, φιλόξενοι, ἀλλὰ καὶ αἰμοδιψεῖς· β) τῆς Χειμάρρας, μὲ 14 ἐπίσης χωρία, καθαρῶς χριστιανικά, κείμενα ἐπὶ τῆς δυτικῆς σειρᾶς τῶν Ἀκροκεραυνείων. Τρία δ' αὐτῶν, ἡ Χειμάρρα, οἱ Δρυμάδες καὶ ἡ Πα-

Ἄγις Θεός

λιάσα (Παλλάς) ἀποκλειστικῶς ἑλληνικά, ἀσχολούμενα εἰς τὴν γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον, τὴν ποιμενικὴν καὶ τὴν ναυτιλίαν γ) τῶν περὶ τὴν κωμόπολιν Δελφίνου χωρίων, τὰ ὅποια, οἰκούμενα ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Ἑλλήνων, φημιζονται διὰ τὴν ἀπλότητα τῶν ἡθῶν καὶ ἔχουν ὡς ἐπιτήδευμα τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν γεωργίαν καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ δ) τῶν Τσιφλικίων ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων, ὧν οἱ κάτοικοι, ἑλληνόφωνοι καὶ ἑλληνικῆς καταγωγῆς, καταγίνονται δίκην εἰλώτων εἰς τὴν καλλιέργειαν κτημάτων, τὰ ὅποια ἦσαν ἄλλοτε ἰδικάτων, ἀλλὰ τοῖς ἀφηγήθησαν βίᾳ ὑπὸ τῶν Μπέηδων τοῦ Δελφίνου.

Ἡ κωμόπολις τοῦ Δελφίνου κεῖται ἐν τερπνῇ τοποθεσίᾳ, ἔχουσα πρὸ αὐτῆς ἐκτεταμένην κατάφυτον πεδιάδα, παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Σιμόεντος (Βιστρίτσα) Μ. Δ. τοῦ Ἀργυροκάστρου. Ἰδρῦθη κατὰ τὸν μεσαῖωνα καὶ ἐκαλεῖτο Δελμίνιον (Δολώνεια), ἦτο δὲ φέουδον δύο ἀδελφῶν, οἵτινες ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους προεκάλεσαν τὴν τουρκικὴν κατοχὴν. Κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς ἡ κωμόπολις Δελφίνου κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Ἀβδουλάχ Πασᾶ διὰ τὸ ἀνυπότακτον τῶν κατοίκων, σήμερον δὲ ἀριθμεῖ πληθυσμὸν μόλις 5,000 ψυχῶν. Κρατοῦσα γλῶσσα εἶνε ἡ Ἑλληνική.

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΣΤΟΛΙΖΟΥΝΤΑΝΕ

ἘΝΑ βράδν γιὰ τὸ μπάλλο κτενιζούντανε
 ἦταν περασμέν' ἡ ὥρα καὶ βιαζούντανε.
 Ὅσω ὅμως μὲ τὸ κτένι θνμωνούντανε,
 τόσο, τόσο τὰ μαλλιά της μπερδενούντανε,
 φοῦτισες - φοῦτισες εἰς τὸ κτένι μαζενούντανε.
 Εἶχε ὄρεξι νὰ κλάψη, μὰ ντροπούντανε
 ὄλο λάδι καὶ πομάδες ἀλειφούντανε,
 κ' ἡ πλεξοῦδες τέλος πάντων ξεπλεκούντανε.
 Με χαμόγελο στὰ χεῖλη στολιζούντανε
 κι' ὄλο ἓνα στὸν καθρέφτη κντταζούντανε,
 εἶλεπε τὴν ὠμορφιά της καὶ χαιρούντανε
 καὶ σὰ Νόρκισσος ἀτὴ της ἀγαπούντανε,
 τὸ πτωχὸ ποῦ τὴ λατρεύει δὲν θνμούντανε
 καὶ ἐκεῖνος μὲ τὸ νοῦ του λωλαινούντανε.

† ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΛΑΦΦΩΝ